

چهارشنبه 18 شهریور 19 رمضان 9 سپتامبر

چهارشنبه 18 شهریور 19 رمضان 9 سپتامبر...

**چهارشنبه 18 شهریور 19 رمضان 9 سپتامبر
نخستین شب قدر**

شب های قدر [نوزدهم، بیست و یکم و بیست و سوم ماه رمضان] شب های بزرگ و شریف سال است و در تمامی سال، شبی به عظمت و فضیلت آن ها نمی رسد و عمل عبادی در این شب ها، بهتر از عمل در هزار ماه است و در چنین شبی قرآن کریم بر پیامبر اکرم(ص) نازل گردید و قلب شریف آن حضرت با انوار آیات الهی منور گردید. هم چنین در شب قدر، تقدیر امور سال از سوی پروردگار متعال انجام می گیرد و فرشتگان و روح [که اعظم فرشتگان است] در این شب به اذن پروردگار متعال بر زمین نازل می شوند و به محضر امام زمان(ع) مشرف شده و آن چه برای هر کسی مقدر شده است، بر امام زمان(ع) عرضه می کنند.

سوره قدر (نود و هفتمین سوره قرآن مجید) در خصوص همین شب نازل گردید. به هر روی، اعمال و عبادات شب های قدر بر دو دسته اند: دسته اول: اعمالی که به طور مشترک، در هر سه شب انجام می گیرند. دسته دوم: اعمال مخصوص هر يك از سه شب قدر. اما اعمال مشترک لیالی قدر عبارتند از:

- 1- غسل.
- بهرتر است مقارن غروب آفتاب روز هیجدهم، این غسل را انجام دهد و با همان، نماز مغرب شب نوزدهم را به جای آورد.
- 2- نماز شب قدر.
- این نماز دو رکعت است، که در هر رکعت پس از حمد، هفت بار سوره توحید را قرائت کند و پس از سلام، هفتاد بار بگوید: استغفرالله و اتوب الیه.
- 3- قرآن به سر نمودن و خدا را به معصومین(ع) سوگند دادن.
- 4- زیارت مخصوص امام حسین(ع).
- 5- شب زنده داری (احیاء).
- 6- صد رکعت نماز، به پنجاه سلام، که در هر رکعت پس از حمد، ده بار سوره توحید را قرائت کند.
- 7- خواندن دعای جوشن کبیر.
- 8- خواندن دعاهای وارده دیگر.
- اما اعمال مخصوص شب نوزدهم ماه رمضان، عبارتند از:
- 1- صد بار استغفار.
- 2- صد بار لعن بر فاتلان امیرمؤمنان(ع) [اللهم العن قتلہ امیرالمؤمنین]
- 3- خواندن دعای: اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدَرُ ...
- 4- خواندن دعاهای مانوره دیگر.

ضربت خوردن حضرت علی(ع) در شب نوزدهم ماه مبارک رمضان سال 40 هجری قمری

عبدالرحمن بن ملجم مرادی، از گروه خوارج و از آن سه نفری بود که در مکه معظمه با هم پیمان بسته و هم سوگند شدند، که سه شخصیت مؤثر در جامعه اسلامی، یعنی امام علی بن ابی طالب(ع)، معاویه بن ابی سفیان و عمرو بن عاص را در یک شب واحد ترور کرده و آن ها را به قتل رسانند.

هر کدام به سوی شهرهای محل مأموریت خویش رهسپار شدند و عبدالرحمن بن ملجم مرادی به سوی کوفه رفت و در بیستم شعبان سال 40 قمری وارد این شهر بزرگ شد. [نگاه کنید: بیستم شعبان سال 40 هجری قمری] وی به همراهی شیب بن بجره اشجعی، که از همفکران وی بود و هر دوی آن ها از سوی "قطام بنت علقمه" تحریک و تحریث شده بودند، در سحرگاه شب نوزدهم ماه مبارک رمضان سال 40 قمری در مسجد اعظم کوفه کمین کرده و منتظر ورود امیرمؤمنان علی بن ابی طالب(ع) شدند. هم چنین قطام، شخصی به نام "وردان بن مجالد" را که از افراد طایفه اش بود، به پارسی آن دو نفر فرستاد.

اشعث بن قیس کندی که از ناراضیان سپاه امام علی(ع) و از دو چهرگان و منافقان واقعی آن دوران بود، آنان را راهنمایی، پشتیبانی و تقویت روحی می نمود.

حضرت علی(ع) در شب نوزدهم ماه مبارک رمضان، مهمان دخترش ام کلثوم(س) بود و در آن شب حالت عجیبی داشت و دخترش را به شیگفتی درآورد.

روایت شد که آن حضرت در آن شب بیدار بود و بسیار از اتاق بیرون می رفت و به آسمان نظر می کرد و می فرمود: به خدا سوگند، دروغ نمی گویم و به من دروغ گفته نشده است. این است آن شبی که به من وعده شهادت دادند. به هر روی، آن حضرت به هنگام نماز صبح وارد مسجد اعظم کوفه شد و خفته گان را برای ادای نماز بیدار کرد. از جمله، خود

عبدالرحمن بن ملجم مرادی را که به رو خوابیده بود، بیدار و خواندن نماز را به وی گوش زد کرد. هنگامی که آن حضرت وارد محراب مسجد شد و مشغول خواندن نماز گردید و سر از سجده اول برداشت، نخست شبیث بن

بجره با شمشیر برآن بر وی هجوم آورد، ولیکن شمشیرش به طاق محراب اصابت کرد و پس از او، عبدالرحمن بن ملجم مرادی فریادی برداشت: "الله الحکم یا علی، لا لک و لا لأصحابک!" و شمشیر خویش را بر فرق نازنین حضرت علی(ع) فرود آورد و سر مبارکش را تا به محل سجده گاهش شکافت.

حضرت علی(ع) در محراب مسجد، افتاد و در همان هنگام فرمود: بسم الله و بالله و علی مآله رسول الله، فزت و ربّ الکعبه؛ سوگند به خدای کعبه، رستگار شدم.

نمازگزاران مسجد کوفه، برخی در پی شیب و ابن ملجم رفته تا آن‌ها را ببینند و برخی در اطراف حضرت علی(ع) گرد آمده و به سر و صورت خود می‌زدند و برای آن حضرت گریه می‌نمودند.

حضرت علی(ع)، در حالی که خون از سر و صورت شریفش جاری بود، فرمود: هذا ما وعدنا الله و رسوله؛ این همان وعده ای است که خداوند تعالی و رسول گرامی اوست به من داده اند.

حضرت علی(ع) که توان ادامه نماز جماعت را نداشت، به فرزندش امام حسن مجتبی(ع) فرمود که نماز جماعت را ادامه دهد و خود آن حضرت، نمازش را ننشسته تمام کرد.

روایت شد، که در هنگام ضربت زدن عبدالرحمن بن ملجم بر سر مطهر حضرت علی(ع)، زمین به لرزه در آمد و دریاها موج و آسمان‌ها متزلزل شدند و درهای مسجد به هم خوردند و خروش از فرشتگان آسمان‌ها بلند شد و باد سیاهی وزید، به طوری

که جهان را تیره و تاریک ساخت و جبرئیل امین در میان آسمان و زمین ندا داد و همگان ندایش را شنیدند. وی می‌گفت: تهدمت و الله ارکان الهدی، و انظمست أعلام التّقی، و انفضمت العروه الوثقی، قتل ابن عمّ المصطفی، قتل الوصیّ المجتبی، قتل علی المرتضی، قتلہ أشقی الأشیقاء؛ سوگند به خدا که ارکان هدایت درهم شکست و ستاره های دانش نبوت تاریک و

نشانه های پرهیزکاری بر طرف گردید و عروه الوثقی الهی گسیخته شد. زیرا پسر عموی رسول خدا(ص) شهید شد، سید

الوصی و علی مرتضی به شهادت رسید. وی را سیاه بخت ترین اشقیاء، [یعنی ابن ملجم مرادی] به شهادت رسانید.

بدین گونه پیشوایی شایسته، امامی عادل، خلیفه ای حق جو، حاکمی دلسوز و یتیم نواز، کامل ترین انسان برگزیده خدا و

جانشین بر حق محمد مصطفی(ص)، به دست شقی ترین و تیره بخت ترین انسان روی زمین، یعنی ابن ملجم مرادی ملعون، از پای درآمد و به سوی ابدیت و لقاء الله و هم نشینی با پیامبران الهی و رسول خدا(ص) رهسپار گردید و امت را از وجود

شریف خویش محروم نمود.

درگذشت جلال آل احمد نویسنده، منتقد در سال 1348 هجری شمسی

«جلال آل احمد» نویسنده، منتقد و نظریه پرداز سیاسی - اجتماعی معاصر در سال 1348 هجری شمسی در «آسالم» در گذشت. آل احمد معلمی پرتلاش بود و در سالهای پر آشوب جنگ جهانی دوم به عرصه سیاست وارد شد و در نهضت ملی

شدن صنعت نفت شرکت فعال داشت. وی از سال 1332 شمسی با جدیت بیشتری به تحقیق، تالیف و تعلیم پرداخت و از این پس مقالات انتقادی و داستانهایی کوتاهش را نوشت. آنچه مورد توجه آل احمد قرار داشت تضاد اصلی بنیادهای سنتی

اجتماع بود با آنچه بنام تحول و ترقی در رژیم پهلوی تبلیغ می‌شد. از این رو برای احراز هویت ملی، کتاب غریب‌دگی را در سال

1341 شمسی منتشر کرد. خسی درمیقات؛ دیگر اثر آل احمد و سوغات سفر حج اوست. وی مهمترین آراء مذهبی و

سیاسی و اجتماعی خود را در کتاب دیگری بنام در خدمت و خیانت روشنفکران گردآورده است. اما هنر برجسته آل احمد

داستان نویسی است که در این زمینه سبک و شیوه ای خاص داشت. او زبان محاوره را بسیار دقیق و بجا به کار می‌برد و در گنجاندن نکات اجتماعی و سیاسی در داستان توانایی تمام داشت. آل احمد تشیع را نوعی نهضت مبارزه میدانست و انتظار و

اجتهاد را دو نقطه اوج تشیع می‌خواند.

درگذشت «علینقی وزیر» موسیقیدان در سال 1358 هجری شمسی

«علینقی وزیر» موسیقیدان بزرگ ایرانی در سال 1358 هجری شمسی درگذشت. وی از محققان برجسته موسیقی ایرانی

دارد که از آن جمله در عالم موسیقی و صنعت؛ دستور جدید تاروسه تار؛ سرودهای مدارس و موسیقی نظری را میتوان

برشمرد. استاد وزیری پایه گذار موسیقی جدید ایران بعد از انقلاب مشروطه است و نخستین کسی است که ردیف میرزا

عبدالله و آقا حسینقلی را نوشت. او سالها در دانشگاه تهران هنر و زیبایی شناسی تدریس می‌کرد. از استادعلینقی وزیر

علاوه بر کتابهای مختلف، «قطعات زیبای موسیقی همچون ای وطن؛ خاک ایران و دخترک ژولیده» نیز بجای مانده است.

استقلال بلغارستان در سال 1944 میلادی

بلغارستان پس از خروج نیروهای آلمان نازی در سال 1944 میلادی مجدداً استقلال خود را بازیافت. بلغارستان پس از آنکه به

اشغال آلمان درآمد، در زمان جنگ جهانی دوم با آلمان هیتلری بر ضد متفقین در جنگ شرکت کرد اما خیلی زود از متفقین

شکست خورد و از پای درآمد. بعد از این شکست؛ ارتش سرخ شوروی وارد این کشور شد و بلغارستان در این روز با ورود

ارتش شوروی، استقلال خود را اعلام کرد. پس از آن رژیم کمونیستی به ریاست «دیمیتروف» در بلغارستان برقرار شد و او 2 سال بعد در این کشور «جمهوری» اعلام کرد.